

meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Vil regeringen udarbejde en ny sammenhængende trafik- og miljøhandlingsplan indeholdende de nødvendige love og bekendtgørelser, som kan opfylde CO₂-målsætningen på trafikområdet i år 2005, og vil transport af farligt gods indgå i denne plan?«

(Forespørgsel nr. F 23).

Man gik først til dagsordenens punkt 25, som var:

25) Spørgsmål til ministrene.

A. Spørgetimen

Der var ingen spørgetime.

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 692

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren erkende, at det vil være i strid med den danske undtagelse, hvis Danmark deltager i en ny organisation under NATO, kaldet NATO's europæiske forsvarsidentitet, som i realiteten erstatter Vestunionen (WEU)?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Ritzau den 8. december 1998 hævder udenrigsministeren, at Danmarks forbehold over for forsvarspolitisk samarbejde i EU ikke vil stå i vejen for dansk deltagelse, hvis en opgave, som EU gerne vil have løst, lægges over i NATO. I Ritzau-telegrammet omtales de nye tanker om en såkaldt europæisk forsvarsidentitet, der er bragt på banen efter nye britiske signaler. Forslaget indebærer, at WEU afgør ved døden, og der i stedet oprettes en slags underafdeling af NATO, der altså reelt er en ny udgave af WEU. Forskellen er kun, at lande som Tyrkiet og Danmark dermed direkte kommer med. Det gør jo ikke sagen bedre, at Tyrkiet på

denne måde direkte integreres i EU's kommende forsvarspolitik.

Som sagen er fremstillet i dagspressen den 8. og 9. december 1998, ser det helt klart ud til, at regeringen nu fifler med den danske undtagelse. Løsningen må være, at Danmark ikke deltager i den ny underafdeling under NATO, der jo reelt er en genopstået WEU, men at Danmark kun deltager i det, som er NATO's formål, nemlig den gensidige forsvarsforpligtelse.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Den debat, vi har i gang lige i øjeblikket i Europa om vores evne til at gribe ind, hvis der er krise omkring os, er meget vigtig. Det er en debat, der handler om krisestyring, og ikke en debat, der handler om territorialforsvaret for Europa.

Alle er enige om, at det er en nødvendig debat; det er den danske regering også enig i, og derfor hilser vi debatten velkommen. Regeringen er også enig i konklusionerne fra det netop overståede møde i Wien, hvor det anføres, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik må kunne støtte sig på en troværdig operationel kapacitet.

Debatten bør efter regeringens opfattelse først og fremmest samle sig om, hvordan europæerne kan anvende NATO i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, at EU's beslutninger understreges med militære midler, dvs. i typiske krisestyringssituationer. I den forbindelse er de nye meldinger fra Frankrig og Storbritannien positive, fordi de også er udtryk for en fælles erkendelse af, at det europæiske forsvarssamarbejde må tage uddgangspunkt i NATO-samarbejdet.

Den klarhed, der nu foreligger, ikke mindst fra fransk side, tjener absolut til fordel for, at vi bliver bedre til at håndtere den type krisestyring, vi har så hårdt brug for. Ofte er vi kommet for sent, ofte er vi kommet for tøvende, og ofte er vi kommet for lidt resolut, når borgerkrigs-lignende tilstande er brudt ud eller er i færd med at bryde ud i vore nærområder. Derfor mener jeg, debatten er så fundamental.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har statsministeren valgt at tage de to spørgsmål i den omvendte rækkefølge, men det er i orden for mit vedkommende.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Det er vel korrekt opfattet, at tidsplanen er, at der nu kommer et topmøde i NATO, og derefter kom-